

passivitat per part dels Mossos davant de la formació de grups de turistes a les sortides de les discoteques. Segons ell la policia només actua quan ja n'hi ha 200 o 300 i han creat un aldarull, "sempre val més prevenir que curar". Diu que sempre hi ha dos o tres cotxes als punts conflictius, però "el que no poden és no fer res i esperar que passi". Experts en seguretat ciutadana subratllen la importància que té la interlocució amb els grups conflictius per prevenir problemes i diuen que és bo que la policia sigui tolerant fins a un límit que, un cop sobrepassat, ha d'arribar acompanyat d'una actuació eficaç i si cal contundent.

El fet que els Mossos puguin ser més pròxims i que per aquest motiu desparin menys respecte és un tesi que col·lectius independentistes defensen, però es queixen que els mossos no busquen una complicitat, sinó que intenten ser distants expressament; per exemple, tal com explica Aleix Serra, del Casal Panxo de Berga, "parlant-nos en castellà deliberadament". Joan Dausis, membre del Partit Socialista d'Alliberament Nacional, denuncia que hi ha "elements espanyolistes al cos, poc sensibles al fet nacional" i posa l'exemple de ser multats per dur "CAT" a la matrícula. En canvi, Josep Maria

Noguer, president de l'associació de comerciants Girona Centre, diu que el tracte és "perfecte" i que "el respecte el tenim igual". Així mateix considera que són eficaços, tot i que "avui dia ho tenen difícil".

De totes maneres, Gregorio Callejo, de Judges per la Democràcia, reconeix la bona tasca feta pels Mossos i el seu respecte cap al ciutadà. No obstant això, la portaveu de SOS Racisme, Be-

goña Sánchez, diu sentir-se preocupada per accions individuals d'agents del cos. Segons SOS Racisme, el cos col·labora molt més amb ells que altres policies, i tenen una formació molt més adequada que la dels altres. Ara bé, són "molt preocupants abusos i discriminacions" fets per alguns agents individualment.

Gaspar Pericay

La recta final del desplegament

A mitjan octubre del 1994, l'aleshores conseller de Governació, Xavier Pomes, va passar tota una nit a Vic buscant un local per convertir-lo en una comissaria provisional per als Mossos d'Esquadra: la primera. Així s'acabava una dècada d'estira-i-arrotonsa amb el govern del PSOE i començava el desplegament.

Onze anys després, l'1 de novembre, els Mossos assumiran les competències a Barcelona. S'haurà cobert el 72,9% del territori i el 65% de la població. Però també aquesta vegada molts agents hauran de treballar en comissaries provisionals—tres de les deu previstes estaran a mig construir— o compartides, perquè les tres que l'estat traspassa—per 10 milions d'euros— no quedaran lliures del tot fins que el Cos Nacional de Policia (CNP) desmunti els seus arxius i sistemes de comunicació.

Dels 2.614 mossos destinats a Barcelona, 700 ja hi treballen des de l'1 de novembre passat. És el predesplegament: un període d'adaptació que ha generat una ficció, resultat de sumar les patrulles del CNP—entre 50 i 75— a les 25 dels mossos en fase d'entrenament. Al novembre, es tornarà al dispositiu ordinari, d'entre 50 i 75 unitats, encara que totes seran dels Mossos. Malgrat que la policia de la Generalitat dota Barcelona amb uns 500 agents més que el CNP, també ha d'ocupar-se de funcions que el cos estatal no té, com ara la vigilància de presons, del Parlament i dels edificis de la Generalitat. El canvi, per tant, serà qualitatiu i no quantitatiu, segons els comandaments del cos i el Departament d'Interior. Segons el director general de Seguretat Ciutadana, Jordi Samsó, la clau és construir "una policia de proximi-

